

kunne faae Noget ud af denne Lov, at man gjør denne Indrømmelse overfor det andet Thing, har bevirket, at jeg har tiltraadt det Forslag, der er stillet i denne Henseende, idet jeg nævner den Anstuelse, at Loven dog ogsaa med denne Forandring maa siges at være et ikke ringe Fremskridt i vor Lovgivning angaaende Bands Afledning og Afbenyttelse. Jeg tror, det maa erkjendes, at baade med Hensyn til Spørgsmaalet om Bands Afledning, men i Særdeleshed med Hensyn til Spørgsmaalet om Bands Benyttelse — et Emne, der tidligere har været overmaade lidt berørt i vor Lovgivning — har Loven sin store Betydning, dels som samlede forskellige Bestemmelser, dels som tydeliggjørende nogle af dem, dels og navnlig for Syllands Vedkommende — som behandlede med ikke ringe Grad af Omhu det Emne, som angaar Benyttelse af Vand. Det er disse Hensyn, som have gjort, at jeg ligeoverfor denne Forandring, som for mit Vedkommende var den betydningsfuldeste, har troet at burde give efter, og jeg har gjort det saa meget mere, som det har forekommet mig, at der ogsaa under Forhandlingerne i dette Thing, da Loven sidst forelaa her, fremkom Stemmer, der gik noget i samme Retning, og at man navnlig her ogsaa havde udtalt sin Tvivl, om de Regler, der indeholdtes i Loven navnlig med Hensyn til Reguleringerne, ikke vilde være for bebyrde for Kommunerne, et Hensyn, som det jo sterkt Fyldest ved Lovforslaget, som det nu foreligger. — Der er en anden Realitetsforandring af ikke ringe Betydning, som er foregaaet i det andet Thing, og den angaar Spørgsmaalet om Fordelingen af Vedligeholdelsesbyrden med Hensyn til Vandløbene. Det vil erindres, at det oprindelige af Regjeringen forelagte Lovforslag indeholdt den Bestemmelse, at Vedligeholdelsesbyrden skulde paahvile dem, der havde Nytte af og Interesse i Vandløbets Vedligeholdelse. Man havde foreslaaet den Regel, som lyder simpel og naturlig og billig, at den, der har Fordel af en Foranstaltning, ogsaa maa være forpligtet til at deltage i de Udgifter, som ere forbundne med denne Foranstaltnings Gjennemførelse. Men allerede ved Behandlingen i dette Thing blev der opkastet Tvivl, om det dog ikke var en i Forhold til de bestaaende Regler noget stærkt Bestemmelse, og Følgen af de Tvivl, man her havde reist, var ogsaa, at Lovforslaget ved Behandlingen her undergik den Forandring, at den af Regjeringen opstillede Hovedregel dog ikke skulde faae Anvendelse paa de mindre, offentlige Vandløb udenfor det Tilfælde, at der foregik en Omregulering. I Folkethinget er man gaaet videre, idet det her som Hovedregel opstillede, at man blev staaende ved de faktisk tilstedeværende Forhold, saaledes at hvor Vedligeholdelsesbyrden før paahvilede Bredeierne alene, vilde den ogsaa fremdeles komme til at paahvile Bredeierne alene — med Undtagelser, som jeg senere

skal nævne, — og hvor den efter den bestaaende Lovgivning har været fordelt mellem Bredeierne og de længere tilbageliggende Interesserede, der vilde ogsaa dette Forhold blive opretholdt. Men i det Tilfælde, at en ny Regulering foregaar, vilde de yderligere Befolkninger, som vilde blive en Følge deraf, herefter blive fordelte efter de Regler, som vare opstillede i Regjeringens oprindelige Lovforslag, saaledes at Byrderne der vilde komme til at paahvile dem, der have Nytte af og Interesse i de foretagne Foranstaltninger. Det er efter min Mening de væsentligste og vigtigste Realitetsforandringer, som ere foregaaede i det andet Thing, og ligesom jeg allerede har udtalt mig i den Retning, at jeg ikke tror, at den første Realitetsforandring er af den Betydning, at man derfor skulde opgive Tanken om at gjennemføre Lovforslaget, der dog desuagtet vil være til megen Nytte, saaledes er det endnu mindre Tilfældet med Hensyn til den Realitetsforandring, der er foregaaet ved Affattelsen af § 23, der nu i Forslaget, som det foreligger, angiver Reglen for Vedligeholdelsesbyrdens Fordeling. En væsentlig Del af de Forandringer, der ere vedtagne i det andet Thing, støtte sig til disse to Realitetsforandringer, især til den første. Der er jo selvfølgelig — og det vil altid være Tilfældet ved enhver nærmere Revision af Lovforslag med et Omfang som det foreliggende — ogsaa paa andre Punkter gjort Forandringer, men de ere dog ikke af anden Betsaffenhed, end at jeg, saafremt man her skulde finde Noget at bemærke ved dem eller ønske Forandringer paa et eller andet Sted, ikke tvivler om, at man da forholdsvis let vil kunne enes med det andet Thing om en Afgjørelse i saadan Retning. Jeg finder i dette Dieblif ikke Anledning til at komme nærmere ind paa disse mindre betydelige Forandringer; de vilde jo blive gjorte til Gjenstand for Overveielser i dette Thing, og skulde der reise sig Indvendinger mod deres Hensigtsmæssighed eller Rigtighed, vil det jo komme frem paa et senere Tidspunkt, hvor man vil have haft Leilighed til mere gjennemgaaende og indgaaende at beskæftige sig med den hele Materie. — Kun eet Punkt vil jeg endnu nævne, og det er de Paragrafer, der indeholde Reglerne for Særs Behandling, dels forsaavidt de danne Led i Vandløb, der ere erklærede for offentlige, dels forsaavidt der ere Tale om Sænkning af Vandstanden i en Sø, der ikke staaar i Forbindelse med noget offentligt Vandløb. Der er i det andet Thing foregaaet den Forandring i den sidstnævnte Henseende, nemlig i § 51, at, mebens Lovforslaget indeholdt som Regel, at for at der kunde ske Noget i den nævnte Retning, maatte Samtykke indhentes fra alle de tilgrændsende Lodsieiere, som ere Lodtagere i Søen, skulde nu de $\frac{2}{3}$ af de tilgrændsende Lodsieiere, forsaavidt de tillige ere Lodtagere i Søen, kunne forlange nedfat en Landvæsenkommisjon til at tage under